

Ένας πολυπρισματικός μονόλογος

Ο Λάζαρος Γεωργακόπουλος φωτίζει σημαντικές στιγμές όλων των ρόλων του δράματος.

Απόστολος Λακασάς

15.02.2019 • 23:59

«Λέξεις, λέξεις, λέξεις. Ποιο είναι το θέμα; Η κακία και η τρέλα. Ο άνθρωπος είναι ένας μικρός θεός. Αλλά εμένα όλα αυτά τίποτα δεν μου λένε», είναι από τα πρώτα λόγια του Αμλετ, όπως παρουσιάζεται από τον Λάζαρο Γεωργακόπουλο. Ο σημαντικός ηθοποιός αναμετριέται με τον σαιξπηρικό ήρωα «που κατακλύζεται από οργή στην προσπάθειά του να εκδικηθεί τον θάνατο του πατέρα του και να αποκατασταθεί η νομιμότητα σε ένα βασίλειο που σαπίζει», όπως λέει ο Λ. Γεωργακόπουλος. Η παράσταση έχει στοιχεία ψυχολογικού θρίλερ, τα οποία τονίζονται μουσικά από τις επιλογές του Δημήτρη Χασιούρα και ενισχύονται από τον εντυπωσιακό φωτισμό του Γιάννη Δρακουλαράκου.

Ο Γεωργακόπουλος διηγείται την ιστορία του Αμλετ ακροβατώντας δεξιοτεχνικά ανάμεσα στους ρόλους του έργου, καθώς «φωτίζει» σημαντικές στιγμές όλων των προσώπων του σαιξπηρικού δράματος (Κλαύδιου, Γερτούδης, Πολώνιου, Οφελίας, Λαέρτη). Έτσι, εξασφαλίζει τη δραματουργική ευκρίνεια του κειμένου ενώ παρουσιάζει όλα τα πρόσωπα του έργου και ως διαφορετικές πλευρές του Αμλετ. Μέσα από τον πολυπρισματικό θεατρικό μονόλογο, ο Λ. Γεωργακόπουλος αποδεικνύει τη δύναμη του ηθοποιού που σε κρατά σε εγρήγορση μόνο με τον λόγο και την ενέργειά του, δηλαδή το ταλέντο του.